

Arrest

nr. 302 574 van 29 februari 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 16 januari 2024, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij van 24 januari 2024, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet en aangevuld ter terechtzitting.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat A. ROGGHE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Tootoo, district Shirzad (provincie Nangarhar) waar u heel uw leven hebt gewoond tot uw vertrek. U belijdt de Soennitische islam. U bent getrouwd en hebt een dochter. U woonde samen met uw moeder, vader, broers, zussen, vrouw en kind in Tootoo. U verklaart 23 jaar oud te zijn.

U verklaart de oudste zoon van uw vader te zijn, waardoor u zorg moest dragen voor de winkel. U verkocht gas, kippen en andere etenswaren. Talibanleden begonnen vijf jaar geleden met gas op te halen in uw winkel. Ze kwamen om de vier, vijf of zes dagen langs om gas te halen. Als er hevige gevechten waren; kwamen ze soms langere periodes niet langs. Wanneer ze langskwamen hadden ze altijd wapens bij zich. Op de dag van het incident stonden er twee talibanleden hoger op de heuvel te wachten. Twee andere talibanleden kwamen het gas ophalen en terwijl u bezig was met het vullen van de gasfles stonden zij te wachten op de veranda voor uw winkel. Het leger wist dat de taliban naar uw stad kwam en had een hinderlaag opgesteld. Wanneer het schieten begon bedekte u uw oren en zat u daar. U was bang en lag op de grond. Een legercommandant heeft u opgetild en begon vragen aan u te stellen. U zag dat er twee talibanleden dood op de grond lagen voor uw winkel. U weet niet waar de andere twee naartoe zijn gegaan of wat er met hen gebeurd is. De legercommandant stelde u vragen over de taliban, zoals hoe vaak ze kwamen, wanneer ze kwamen, etc., en wat uw relatie met hen was. De andere winkeliers zouden buitengekomen zijn en aan de legercommandant verklaard hebben dat u ook een winkelier was, geen talib. Het leger heeft de lijken van de talibanleden opgeruimd, waarna u uw winkel gesloten hebt. U bent gechoqueerd naar huis gegaan waarna u aan uw maternale oom, [S.], hebt verteld wat er was gebeurd. Hij werd ook bang en heeft u in zijn corolla mee naar zijn huis genomen. De dorpelingen zouden beginnen roddelen zijn en hebben gezegd dat u had samengewerkt met de overheid en het leger omdat u met de commandant aan het praten was. De taliban is naar uw huis gereden met drie motors en heeft de deur open gebeukt. Ze zouden uw moeder geslagen hebben. Hierna zou uw moeder tegen u hebben gezegd dat u niet mocht terugkomen aangezien de taliban achter u aanzaten. Ze zeiden tegen uw moeder dat ze u tegen de volgende dag wilden hebben. Uw familie zou nadien naar Jalalabad zijn vertrokken.

De volgende dag praatte uw oom met een smokkelaar en die nacht vertrok u met de smokkelaar. Op twee dagen en drie nachten hebt u het land verlaten via Nimroz.

U verliet Afghanistan iets meer dan drie jaar geleden en u reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland, Frankrijk om ongeveer een jaar geleden in België aan te komen. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 20 september 2021.

U hebt tijdens het gehoor bij het CGVS op documenten neergelegd ter staving van uw identiteit, namelijk een originele 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden gewezen op de vaststelling dat u doorheen uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS vage en summiere verklaringen heeft afgelegd aangaande wat u was overkomen. Zo stelt u in het begin van het gehoor dat de overheid controle had over uw regio toen u vertrok. Daarna stelt u, geheel anders, dat de taliban de controle had over uw dorp. De taliban kwam weliswaar enkel 's nachts uit de bergen naar het dorp en af en toe ook overdag. U stelt daarna dat de overheid een eerste keer naar uw dorp kwam, ongeveer drie en een half jaar geleden. U stelt dat u de keer daarvoor dat de overheid kwam niet meer kan herinneren omdat u toen nog te jong was (CGVS, p.

9). U beweert dat de overheid voor de eerste keer naar uw dorp kwam een half jaar vóór uw vertrek. Later zegt u echter dat de aanwezigheid van de overheid geleidelijk aan groeide toen Ashraf Ghani aan de macht kwam in Afghanistan (CGVS, p. 13). Het CGVS wijst erop dat Ashraf Ghani aan de macht kwam in 2014 en aan de macht is gebleven tot in medio 2021. Daarnaast zegt u ook zelf dat met de komst van Ashraf Ghani het reguliere leger vaker kwam en dat de taliban schrik kreeg van de overheid (CGVS, p. 13). Dit insinueert aldus dat uw verklaring dat het leger/de overheid ongeveer drie en een half jaar geleden, bij uw weten, een eerste keer langskwam in uw dorp, totaal niet klopt met de tijdslijn van de machtsperiode van Ashraf Ghani. Uw taskara stelt dat u vijftien jaar oud zou zijn in 1394 (2016) (CGVS, doc. 1). Dit betekent dat u ongeveer 13 jaar oud zou zijn geweest toen Ashraf Ghani president werd. U verklaart dat u te jong was om nog te weten wanneer de overheid langskwam in uw dorp. Men mag verwachten van een dertienjarige dat die meer informatie kan opnemen omtrent de toenmalige situatie in zijn omgeving, zeker aangezien Ashraf Ghani tot 2021 aan de macht bleef. Het feit dat u een jongere leeftijd had is dus geen afdoende reden om uw gebrek aan kennis omtrent de machtsfactoren in uw omgeving te verklaren. Hoe dan ook, dat pas drie en een half jaar geleden de reguliere overheid een eerste keer naar uw dorp kwam, wat u gelijktijdig situeert met het begin van het bewind van Ashraf Ghani, - u zou op dat moment reeds meerderjarig zijn geweest - valt hoegenaamd niet met elkaar te rijmen.

Vervolgens brengt een gebrek aan kennis omtrent de taliban en de door u aangehaalde feiten uw relaas verder aan het wankelen. Wanneer u gevraagd werd om meer te vertellen over de taliban in uw omgeving, weet u niets te vertellen over de activiteiten van de taliban in uw regio. U raakt niet verder dan een karikatuur te schetsen van de taliban die enkel 'de kelen doorsnijdt van jongens' (CGVS, p. 10). U stelt dat ze konden doen wat ze wilden (CGVS, p. 13). U weet geen informatie te geven omtrent de leiders van de taliban. Eerst zegt u dat 'Zahir Zabit' een grote talibanleider is, echter komt u hier op terug en zegt u niet zeker te zijn of Zahir Zabit werkelijk een talibanleider was (CGVS, p. 10-11). U weet geen verdere informatie te verschaffen over de talibanleden die gas bij u kwamen halen, enkel dat het vaak verschillende personen waren (CGVS, p. 12). U geeft aan dat jullie elkaar begroeten, vroegen hoe het ging en daarna gewoon zwegen. U zegt dat ze onderling met elkaar spraken maar u weet niet over wat ze spraken (CGVS, p. 12-13). Het is bevreemdend dat u zo weinig informatie weet te geven over de taliban in uw regio; zeker wanneer deze dan op regelmatige basis uw eigen winkel aandoen. De taliban kwamen al vijf jaar lang gas halen in uw winkel en bezochten ook andere winkels in de bazaar; over hun aanwezigheid moet aldus tussen de winkeliers onderling toch ook zijn gesproken, of moet u zaken hebben opgevangen (CGVS, p. 12-13). Het is onmogelijk dat u zo een langdurig (zakelijk) contact onderhoudt met de taliban, maar niet meer informatie of bijzonderheden weet te verschaffen over hun activiteiten, de talibs die langskwamen en/of hun leiders. Men mag verwachten dat u toch over enige informatie over hen beschikt. U weet weinig tot geen kennis naar voren te brengen met betrekking tot de taliban in uw regio. Dit alles ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas in ernstige mate.

Vervolgens stipt het CGVS het onlogische verloop van de gebeurtenissen in uw relaas aan. Zo stelt u dat de talibanleden al vijf jaar lang gas kwamen halen in uw winkel. Gedurende heel deze periode had u geen problemen met de taliban. In de buurt van uw dorp waren vele gevechten tussen de taliban en de overheid. U stelt dat deze gevechten altijd aan de gang waren (CGVS, p. 13-14). Plots zou de overheid op een dag een hinderlaag voor de taliban in de bazaar hebben opgezet. Het is om te beginnen bevreemdend dat de overheid een aanval organiseert op de taliban in een drukke bazaar. Een aanval op vier talibanleden in een bazaar lijkt een risicovolle onderneming waarbij burgers ook het slachtoffer kunnen worden. Het is bevreemdend dat de overheid voor deze werkwijze zou opteren wanneer ze de taliban evengoed in de minderbevolkte omgeving van en rond het dorp konden aanvallen.

Vervolgens is het opmerkelijk dat u maar weinig informatie kan geven over de aanval die nabij uw winkel heeft plaatsgevonden. U hebt niet gezien wat er gebeurd is, aangezien u uw handen over uw hoofd hebt geslagen en op de grond bent gaan liggen (CGVS, p. 14). U weet niet wie de legercommandant is die u heeft recht geholpen. U weet niet te vertellen wat er precies gezegd is geweest tussen u en de legercommandant nadat hij u heeft opgepakt. U stelt alleen dat hij een paar vragen aan u heeft gesteld over de talibanleden. U stelt dat hij zich zeer goed gedroeg naar u toe. Hij vroeg aan de andere winkeliers wie u was, waarop zij antwoordden dat u ook een winkelier was (CGVS, p. 14). Dit laatste gaat dab weer in tegen uw eerdere verklaring, tijdens uw vrij relaas, waar u stelt dat de legercommandant getracht heeft u te linken aan de taliban en anderen hierover te bevragen. U stelt dat de andere winkeliers op dat moment zijn tussengekomen om u te helpen en de legercommandant duidelijk te maken dat u ook een winkelier was, en geen talib (CGVS, p. 10). Uw verklaringen omtrent het verloop van de feiten spreken elkaar tegen doorheen het persoonlijk onderhoud, waardoor er verdere twijfel ontstaat over de waarheidsgetrouwheid van uw relaas.

Vervolgens stelt u dat u na het incident vertrokken bent naar uw nonkel langs moederszijde die toevallig bij uw moeder thuis was (CGVS, p. 15). E bestaat echter verwarring over de identiteit van uw oom. Het is bevreemdend dat u bij DVZ verklaarde dat het uw maternale oom [A.R.] was die contact heeft opgenomen met een smokkelaar (DVZ, p. 12(36)). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u dat uw nonkel [S.] de smokkelaar en uw vertrek uit Afghanistan heeft geregeld (CGVS, p. 15). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, stelt u dat [A.R.] de naam was van de smokkelaar die u begeleid heeft uit Afghanistan (CGVS, p. 18). Dit strookt niet met uw eerdere verklaringen bij DVZ waar u verklaarde dat de smokkelaar die u geholpen heeft Afghanistan te verlaten Abdullah heette (DVZ, p. 12(36)). Wanneer u hiermee nogmaals geconfronteerd wordt, stelt u dat Abdullah de smokkelaar was die u geholpen heeft Servië te verlaten (CGVS, p. 18). Dit strookt wederom niet met uw eerdere verklaringen bij DVZ, waar u verklaarde dat de smokkelaar die u geholpen heeft in Servië '[H.C.]' heette (DVZ, p.13(36)). Het feit dat u niet eenduidig kan verklaren wat de naam is van uw oom die u heeft geholpen Afghanistan te ontvluchten is een zeer grote inconsistentie die niet zomaar over het hoofd kan worden gezien. Uw antwoorden tijdens het persoonlijk onderhoud komen niet overeen met uw eerdere verklaringen die u hebt afgelegd bij DVZ. Zo hebt u, naast de afwijkende verklaringen omtrent de identiteit van uw nonkel, bij de DVZ vermeld dat u nooit eerder contacten hebt gehad met de taliban; echter stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat de taliban al vijf jaar lang langskwam om hun gasflessen te vullen in uw winkel (DVZ, p13(35)) (CGVS, p. 12). U had dus al duidelijk eerder voor het incident in de bazaar contact met de taliban tijdens de transacties in de winkel. Dat u tijdens het persoonlijk onderhoud niet in dezelfde lijn antwoordt als uw verklaringen bij DVZ ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas en de door u verklaarde feiten andermaal.

Daarnaast wordt gewezen op de vaststelling dat u zelf niet weet waarom de taliban u zou verdenken van collaboratie met het leger (CGVS, p. 16). Het feit dat de taliban naar uw winkel kwam en enkelen onder hen net voor uw winkel, in een bazaar, werden neergeschoten is geen afdoende verklaring waarom de taliban uitgerekend u zou verdenken. U hebt de vijf jaar daarvoor geen problemen ondervonden met de taliban, noch heeft de taliban zich ooit vijandig tegen u opgesteld, noch heeft er zich ooit enig ander incident voorgedaan dat aan u zou kunnen worden toegeschreven. Het feit dat u een gesprek hebt gehad met de legercommandant na het incident, waarvan u zelf danig onder de indruk was, is geen reden om te verklaren waarom de taliban u zou verdenken van collaboratie; u had evengoed een slachtoffer kunnen zijn van de aanval. Ook uw bewering, "de taliban weet alles in het dorp", is geen verklarende factor (CGVS, p. 18). Integendeel, indien de taliban van alles op de hoogte was, zouden ze ook ingezien hebben dat u met die aanval niks van doen had. U verklaart immers dat de taliban elke 3 tot 5 dagen langskwam om gas aan te vullen en dit gedurende een periode van vijf jaar. U beweert echter dat in periodes met heviger gevechten de taliban minder langskwam (CGVS, p. 12). Zoals eerder vermeld stelt u dat er al vanaf het begin gevechten waren tussen de overheid en de taliban in de omgeving van uw dorp. U kon met andere woorden onmogelijk voorspellen wanneer de taliban zou langskomen in uw winkel, laat staan dat u - zelfs als zou u om informatie door het leger zijn gevraagd - adequate informatie zou hebben kunnen doorgeven. Dit in combinatie met uw zeer beperkte kennis omtrent de taliban, zoals hierboven werd uiteengezet, weet u niet te overtuigen dat u als (enige) schuldige zou worden aanzien voor de aanslag in de bazaar door het leger.

Daarnaast is het zeer bevreemdend dat de andere winkeliers en dorpingen die u bijgestaan hebben bij de legercommandant en duidelijk aangaven dat u een mede-winkelier was, achteraf openlijk en valselijk tegen de taliban zouden zeggen dat u hebt samengewerkt met het leger. Deze gang van zaken houdt totaal geen steek en kan dan ook niet worden geloofd. Het is daarnaast ook bevreemdend dat u in het begin stelt dat de dorpingen over u spraken en over uw mogelijke collaboratie met het leger (CGVS, p. 10). Echter komt u hier later tijdens het gehoor op terug en zegt u dat u helemaal nooit zoiets gezegd hebt (CGVS, p. 17). U lijkt uw relaas tijdens het persoonlijk onderhoud naar goeddunken te veranderen. Het feit dat u niet consistent weet te antwoorden op de vragen, ondermijnt de geloofwaardigheid van de beschuldiging van collaboratie. U hebt niet kunnen verklaren waarom de taliban specifiek u zou beschuldigen van collaboratie.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

Het voorgelegde document kan bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De originele taskara bevestigt uw identiteit, die in deze beslissing niet wordt betwist. U legt echter geen enkel begin van bewijs neer betreffende de door u geopperde vluchtmotieven.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de *COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf* blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berymbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-

economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Body t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele

bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de

zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke. U geeft enkel aan dat u niet terug kan omdat u hier in België ook omgaat met meisjes, ttz. ook met meisjes vriendschappen heeft gesloten. Dat dit bij terugkeer als geheel fout zou worden aanzien, kan niet worden gevolgd. Men kan zich overigens de vraag stellen hoe de taliban zouden weten met wie u in België bent omgegaan of contact heeft gehad (CGVS, p. 19). Uiteindelijk stelt u dat u als getrouwde man ook een andere partner in België heeft, zij heet [J.]. U brengt geen enkel begin van bewijs aan betreffende die relatie, laat staan dat deze zou gekend zijn bij uw familie of bij derden in Afghanistan (CGVS, p. 19). Dit argument kan dan ook niet worden weerhouden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. Beoordeling

In een enig middel werpt verzoeker de schending op van “de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, artikel 1 van het verdrag van Genève van 28.07.1951 betreffende de status van Vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoeker gaat in op de door verweerder vastgestelde vaagheden, beknopte, onlogische of verwarrende verklaringen, hiaten in zijn kennis over de taliban en over het voorval dat de kern vormt van zijn

asielrelaas. Hij vraagt in hoofdorde de hervorming van de getroffen beslissing en in subsidiaire orde, de nietigverklaring ervan.

Verzoeker laat na precies uiteen te zetten op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) in casu werden geschonden door de bestreden beslissing. De Raad ziet ook niet in hoe dit het geval zou kunnen zijn, nu de voormelde bepalingen slechts in algemene zin stellen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Verdrag van Geneve, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Deze middelonderdelen zijn dan ook onontvankelijk.

De bestreden beslissing is duidelijk voorzien van juridische en feitelijke overwegingen. Verzoeker zet niet uiteen waarom ze hem niet toelaten zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling is van de formele motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Dat de formele motiveringsplicht niet werd geschonden, blijkt uit het feit dat verzoeker inhoudelijke kritiek uit op de motieven. Dit wordt verder onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Dit wordt verder onderzocht in het licht van de geschonden geachte artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het geschonden geachte zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de commissaris-generaal om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CG) uitvoerig werd gehoord. De Raad wijst erop dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, dat hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en dat hij zich heeft laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. Verzoeker kreeg acht dagen de tijd om nog opmerkingen in te dienen bij het verslag waarvan hij een kopie heeft ontvangen. Van deze gelegenheid heeft verzoeker geen gebruik gemaakt. De Raad stelt verder vast dat het CG zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Verzoeker zet nergens uiteen dat het CG een aangebracht element over het hoofd heeft gezien. Evenmin houdt hij voor dat het CG geen of onvoldoende rekening gehouden heeft met elementen die het CG zelf behoorde aan te dragen. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt dan ook niet.

3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1.1. Verzoekers vluchtrelaas

Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan te worden gedood door de taliban. Hij werkte in een winkel van zijn overleden vader in het district Shirzad. Op een dag kwamen vier talibanleden naar de winkel waar ze zich regelmatig bevoorraadden met gas, toen het leger, dat in een hinderlaag lag, de taliban aanvielen. Twee van de vier talibanleden werden gedood, van de andere twee weet verzoeker niet wat er met hen gebeurde. De legercommandant stelde vragen aan verzoeker over de handel en wandel van de taliban. Verzoeker werd na het incident het slachtoffer van roddels van de dorpelingen dat hij zou hebben samengewerkt met het leger. Naderhand kwamen de taliban naar zijn huis gereden, waar hij samenwoonde met zijn vrouw, kind, moeder, broers en zussen. Verzoeker was echter al met zijn oom vertrokken naar Jalalabad. De taliban beukten de deur open, sloegen zijn moeder en vertelden haar dat ze hem de eerstvolgende dag wilden hebben. Verzoekers familie vertrok kort daarna naar Jalalabad en verzoeker zou vervolgens via een door zijn oom geregeld smokkelaar binnen een kort tijdsbestek Afghanistan hebben verlaten.

Het CG stelt vast dat verzoeker geen enkel begin van bewijs neerlegde van zijn vluchtmotieven en is van oordeel dat hieraan geen geloof kan gehecht worden waardoor verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend. De Raad kan zich daarbij aansluiten omwille van de volgende voldoende schragende vaststellingen die steun vinden in de stukken die zijn opgenomen in het rechtsplegingsdossier. Verzoekers relaas van een hinderlaag opgezet door het leger voor de taliban in de nabijheid van de winkel waar hij werkte, is weinig gedetailleerd en geeft geen blijk van een doorleefd incident. Verzoeker heeft weinig tot geen concrete kennis over de taliban in zijn omgeving, dit ondanks regelmatig (zakelijk) contact met hen gedurende de vijf jaar die het incident voorafgaan. Verzoeker kan ook maar weinig informatie geven over de aanval die nabij zijn winkel heeft plaatsgevonden en die is bovendien niet consistent. Verzoeker weet voorts niet te duiden waarom de taliban hem zouden verdenken van collaboratie met het leger. Verzoeker heeft in de vijf jaar dat de taliban zich kwamen bevoorraden in de gaswinkel waar hij werkte geen problemen ondervonden met hen, noch hebben zij zich ooit vijandig tegen hem opgesteld of heeft er zich ooit enig ander incident voorgedaan dat aan verzoeker zou kunnen worden toegeschreven. Verzoeker kon ook onmogelijk voorspellen wanneer de taliban precies zouden langskomen in zijn winkel, laat staan dat hij dan adequate informatie zou hebben kunnen doorgeven aan het leger.

Verzoeker brengt ook thans geen enkel stuk bij ter ondersteuning van zijn vluchtmotieven en brengt verder niets in dat deze schragende vaststellingen doet wankelen. Verzoeker doet in dit verband niet meer dan te benadrukken dat hij geen klassieke contacten had met de taliban, dat dit beperkt was tot het strikt noodzakelijke en dat het niet is omdat ze sinds vijf jaar regelmatig in zijn winkel kwamen, dat hij deze persoonlijk kende en over hen informatie kon geven. Dit is weinig aannemelijk. Verzoeker wist helemaal niets concreets te vertellen over de taliban in zijn onmiddellijke omgeving, ook al heeft hij verklaard dat ze al vijf jaar naar zijn winkel kwamen. Verzoeker ontkent de vaststelling in de bestreden beslissing niet dat de taliban niet alleen zijn winkel bezochten in de bazaar maar ook andere winkels. Het is dan ook redelijk van het CG om te veronderstellen dat er tussen winkeliers toch over de taliban moet zijn gesproken of dat verzoeker hiervan zaken opving, zodat kon worden verwacht dat hij toch over enige informatie over hen zou beschikken.

De Raad gaat niet in op de kritiek van verzoeker op de volgende overtollige vaststellingen in de bestreden beslissing:

- 1) verzoeker heeft geen duidelijk beeld over de machtsverdeling tussen het leger en de taliban in zijn regio en dorp; van een jongen die dertien jaar oud was op het ogenblik dat Ghani president werd, kan worden verwacht dat hij meer informatie kon opgeven over de toenmalige situatie in zijn omgeving;
- 2) het is niet logisch dat het leger de taliban in een drukke bazaar zou aanvallen;
- 3) er is verwarring over de identiteit van zijn oom;
- 4) verzoeker heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat hij nooit contact gehad heeft met de taliban;
- 5) de andere winkeliers en dorpingen hebben verzoeker eerst bijgestaan door aan de legercommandant, die aan verzoeker vragen stelde na het incident met de taliban, duidelijk aan te geven dat hij een medewinkelier en geen talibanlid was; het houdt geen steek dat ze achteraf dan openlijk en valselijk tegen de taliban zouden zeggen dat verzoeker heeft samengewerkt met het leger.

3.1.2. Verwestering

Voor wat betreft de problematiek van verwestering, kan de Raad zich aansluiten bij de kernpunten daarvan in de bestreden beslissing, die aansluiting vinden in de hierin aangehaalde bronnen:

- uit de beschikbare landeninformatie die wordt opgesomd in de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen bij een terugkeer naar het land van herkomst;
- de verzoeker om internationale bescherming in concreto aannemelijk dient te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Uit de informatie die door beide partijen aan de Raad wordt voorgelegd – in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 16 januari 2024, die door de Raad via J-box de volgende dag werd verzonden naar de verzoekende partij – blijkt niet dat over vermelde kernpunten thans anders moet worden geoordeeld.

In de bestreden beslissing wordt een individuele beoordeling gemaakt. Verweerder stelt hierbij voor eerst vast dat uit verzoekers verklaringen en uit de beoordeling ervan niet blijkt dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft waardoor hij het risico loopt door de taliban te worden vervolgd. Verweerder gaat er dan redelijkerwijze van uit dat de taliban hem om die redenen niet zullen viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Verweerder beoordeelt verder de elementen die voorliggen inzake verwestering en concludeert dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoeker werpt in zijn verzoekschrift kort op dat hij riskeert te worden geconfronteerd met een ernstig wantrouwen van de gemeenschap, met stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting tot gevolg. Hij betoogt tevens: *“Bovendien lopen personen die geacht worden de culturele of religieuze voorschriften overschreden te hebben (waaronder personen die als verwesterd worden beschouwd) risico op mensenrechtenschendingen, waaronder moord, foltering, bedreiging en intimidatie.”*

Verzoeker brengt hiermee geen concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat er bij hem sprake is van (toegeschreven) ‘verwestering’ in de zin dat hij blijf geeft van activiteiten, gedragingen, handelingen, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden gezien en/of die indruisen tegen de (religieuze) regels, wetten, gebruiken en normen zoals heden vormgegeven door de taliban. Evenmin liggen er concrete elementen voor waaruit blijkt dat verzoeker iemand is die door zijn handelingen of gedragingen de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden of dat hij als zodanig zal worden beschouwd. Er blijkt niet dat bij hem sprake is van een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof die ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban, laat staan dat verzoeker uiting geeft aan oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban in zijn regio van herkomst.

De hieronder vermelde stukken (a) tot (g) die via de aanvullende nota van verzoeker van 24 januari 2024 worden ingediend en waarbij ter terechtzitting de originelen worden voorgelegd, met kleurenkopieën van de verblijfskaarten bedoeld in (f) en (g) en waarbij een stuk (h) wordt toegevoegd, nopen niet tot de conclusie die zijn advocaat eraan verbindt, met name dat ze *“een duidelijke verwestering van verzoeker [bewijzen]”*.

Het betreft meer bepaald de volgende stukken:

- (a) een deeltijdse arbeidsovereenkomst van bepaalde duur (1 juli 2023 tot 30 september 2023), afgesloten tussen verzoeker en werkgever O. T. R. bv op datum van 1 juli 2023 met werkrooster;
- (b) een deeltijdse arbeidsovereenkomst van bepaalde duur (1 juli 2023 tot 30 september 2023), afgesloten tussen verzoeker en werkgever O 2 Restaurant bv met werkrooster;
- (c) een voltijdse arbeidsovereenkomst voor arbeiders van onbepaalde duur afgesloten tussen verzoeker en werkgever G. P. bv op datum van 30 oktober 2023 met daaraan gekoppeld een individuele overeenkomst m.b.t. de toekenning van maaltijdcheques in elektronische vorm ;
- (d) een attest van verzoekers werkgever G.P. op datum van 2 januari 2024 waarin deze stelt zeer tevreden te zijn over diens prestaties en de hoopt uitdrukt hem te kunnen behouden als vast teamlid;
- (e) loonbrieven uitgaande van verzoekers werkgever G.P. voor (de resterende dagen van) de maand oktober en voor de maand november 2023;
- (f) een kopie van de verblijfskaart van de heer D.A. en een verklaring op datum van 4 januari 2024 waarin deze stelt te hebben samengewerkt met verzoeker voor de werkgever bedoeld in (a) en (b); verzoeker wordt neergezet als een goede werker en persoon die zijn toekomst in België wil uitbouwen;
- (g) een kopie van de verblijfskaart van mevrouw B.B. en een korte verklaring van haar op datum van 4 januari 2024 (origineel); hierin geeft ze aan dat ze bevriend werd met verzoeker toen hij werkte voor de werkgever bedoeld in (a) en (b); ze stelt dat ze verzoeker kent als een goede werker en persoon die openstaat voor nieuwe dingen, talen en mensen en die zijn toekomst in België wil uitbouwen;
- (h) een kopie van de Belgische identiteitskaart van mevrouw J.Y. en een kopie van een mailbericht van haar van 23 januari 2024 gericht aan verzoeker; hierin stelt ze verzoekers vriendin te zijn sedert

november 2023 en sedert januari 2024 met hem samen te leven; hij wordt neergezet als een aardige man die haar thuis helpt alsook haar kinderen; ze stelt dat ze verzoeker kent als een goede werker die zijn toekomst in België wil uitbouwen; ze hebben verschillende culturen en godsdiensten maar alles verloopt probleemloos; mevrouw J.Y. stelt dat ze met hem samenleeft omdat ze een relatie willen uitbouwen en ze elkaar willen helpen; ze stelt vooral de volgende aspecten van hem genegen te zijn: hij is een heel aardige, zorgzame en zo egoïstische (sic) persoon (*“he is very loving and caring person and so selfish”*).

Met de bovenvermelde stukken toont verzoeker vooral aan dat hij een harde werker is, een toekomst in België wil uitbouwen en openstaat voor de Belgische maatschappij. Dit is lovenswaardig maar hiermee toont verzoeker niet aan dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofd sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet zijn te verenigen met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Voor wat betreft specifiek stuk (h), de Raad kan een dergelijk kort mailbericht bezwaarlijk aanvaarden als een bewijs van een relatie van verzoeker met mevrouw J.Y. Er liggen geen ondersteunende stukken voor zoals foto's van verzoeker met haar op uitstapjes of bij haar thuis waar ze zouden samenleven met haar kinderen, wederzijdse berichten via whatsapp of andere moderne communicatiemiddelen, ... De inhoud van het betrokken mailbericht dat de avond voor de terechtzitting werd opgesteld om 20 uur 12 en op de terechtzitting zelf wordt neergelegd, klemt des te meer gezien verzoeker bij zijn interview op het CG op 3 april 2023 heeft verklaard dat hij ongeveer zes maanden met haar samen is (CG, p.19) daar waar mevrouw J.Y in stuk (h) aangeeft dat ze sedert november 2023 zijn vriendin is. Daar kan nog aan worden toegevoegd dat de Raad zich net als verweerder de vraag stelt *“hoe de taliban zouden weten met wie u in België bent omgegaan of contact heeft gehad (CGVS, p. 19).”* Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij omwille van zijn vriendin zal worden gepercipieerd als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden.

De Raad wijst erop dat verzoeker op het moment van zijn interview bij het CG op 3 maart 2023 heeft verklaard 23 jaar oud te zijn (CG p.6). Dat wil zeggen dat toen hij Afghanistan drie jaar daarvoor verliet (CG, p. 9), in 2020 dus, hij ongeveer 20 jaar oud was. Hieruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan toch al een zekere maturiteit had en was gevormd naar de Afghaanse waarden en normen. Dit geldt des te meer nu hij naar de moskee ging waar hij les kreeg (CG, p.8). Uit niets blijkt dat verzoeker, na een verblijf van iets meer dan twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een eventuele terugkeer. Hierbij kan nog worden aangestipt dat verzoeker bij het CG heeft verklaard regelmatig contact te hebben met zijn broer in Afghanistan (CG, p.7). Er kan dan ook niet worden besloten dat verzoeker bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal netwerk in Afghanistan. Verzoeker moet dan ook redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn of te worden gesteld van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan zoals vormgegeven door de taliban en deze in acht te nemen.

De Raad concludeert dat verzoeker niet concreet aantoont dat of waarom hij bij een terugkeer naar Afghanistan zou worden geconfronteerd met dermate ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat hij zijn leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat hij er niet (meer) zou kunnen aarden. Evenmin brengt hij concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij in concreto aannemelijk zou maken dat hij daardoor dreigt te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

3.1.3. Conclusie

De bovenvermelde vaststellingen leiden tot de conclusie dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de aangereikte informatie in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van verweerder van 16 januari 2024, blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven en (gepercipieerde) verwestering, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

3.2.3. Voor wat betreft de vraag of de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, §2 b) van de Vreemdelingenwet, kan de Raad zich aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing en die steun vinden in de hierin aangehaalde rapporten.

Uit een samenlezing van de bewoordingen van de in de bestreden beslissing aangehaalde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt immers duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Concreet komt verweerder in de bestreden beslissing tot de volgende conclusie:

“Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.”

Uit informatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen – in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van de verwerende partij van 16 januari 2024 – kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich nog steeds niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïsoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïsoleerde personen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

3.2.4. Voor wat betreft de vraag of de veiligheidssituatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet kan de Raad zich opnieuw aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing. Ze vinden steun in de hierin aangehaalde rapporten. Kernpunt is dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een

situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Uit de informatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen – in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 16 januari 2024 – kan niet worden afgeleid dat hierover heden anders moet worden over geoordeeld, hoewel de situatie ter plekke zeer zeker bijzonder onrustwekkend is.

Om uit te maken of er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van *“willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict”*, wordt verder rekening gehouden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar het betrokken land of gebied (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43; EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A Judicial Analysis, december 2014, p. 25-26).

Verzoeker heeft verklaard afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar. Uit de aangereikte informatie in het verzoekschrift en in de aanvullende nota blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt. Dit houdt in dat er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden is vereist om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar voormelde provincie, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

3.2.5. Conclusie

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet

4. Algehele conclusie

Gelet op al het voormelde heeft verzoeker niet aangetoond dat verweerder onzorgvuldig of kennelijk onredelijk of in strijd met artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet is tewerk gegaan bij de beoordeling of hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet/artikel 1 van de Conventie van Genève heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is dan ook, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

Kan niet tot een andersluidende conclusie leiden: de overtuiging ter terechtzitting van de raadvrouw dat verweerder zich steunt op optimistische rapporten en dat de combinatie van factoren die verzoekers situatie kenmerken alsook de situatie in Afghanistan, aanleiding moeten geven tot internationale bescherming. Waar ze stelt dat er geen info ter beschikking is over teruggekeerde Afgaanse mannen is het zo dat de bronnen aangeven dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 53-55; *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban”* van 14 december 2023, p. 36). Er moet dus met de nodige omzichtigheid worden tewerk gegaan waarbij het in de huidige stand van zaken in de eerste plaats aan een verzoeker toekomt om concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Verzoeker is daar niet in geslaagd (cf. bespreking punt 3.1.2).

Er ontbreken geen essentiële elementen waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet bijgevolg geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA